

200702731/1.

Datum uitspraak: 17 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/14545 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 15 maart 2007 in het
geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 september 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 27 februari 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 maart 2007, verzonden op 21 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appellant (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 mei 2007 heeft de vreemdeling een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu de vreemdeling in Roemenië reeds is erkend als vluchteling en de minister om die reden een eerdere aanvraag van hem om toelating als vluchteling heeft afgewezen, geen sprake is van asielgerelateerde gronden waarvoor een asielaanvraag in de rede ligt en van de vreemdeling niet kan worden gevergd in het kader van zijn verzoek om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken' aan het vereiste als bedoeld in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) te voldoen. De staatssecretaris betoogt hiertoe dat de rechtbank aldus is voorbijgegaan aan de strikte scheiding tussen asiel en regulier zoals die volgt uit de Vw 2000 en heeft miskend dat de omstandigheid dat de vreemdeling in Roemenië als vluchteling is erkend gelet op de aard van de onderhavige procedure niet wegneemt dat hij niet voldoet aan de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder w, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000).

2.1.1. Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de

vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, worden afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel, waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder w, van het Vb 2000 houdt de in artikel 14, tweede lid, van de wet bedoelde beperking verband met verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken.

Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vb 2000 wordt de aanvraag tot het verlenen van een vergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, afgewezen, indien de desbetreffende vreemdeling niet over een geldige mvv beschikt. Ingevolge het vierde lid kan de minister het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel tot een onbillijkheid van overwegende aard zal leiden.

2.1.2. Blijkens paragraaf C2/8.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), ten tijde van belang, is het uitgangspunt van het gevoerde beleid inzake vreemdelingen die buiten hun schuld niet kunnen vertrekken dat in beginsel alle vreemdelingen kunnen terugkeren naar hun land van herkomst. Desalniettemin kunnen zich bijzondere situaties voordoen waarin een vreemdeling buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken omdat hij de benodigde reisdocumenten niet kan bemachtigen, terwijl er geen twijfel bestaat omtrent de door hem verstrekte gegevens over zijn identiteit en nationaliteit.

Blijkens paragraaf C2/8.3 van de Vc 2000, ten tijde van belang, komt de vreemdeling op de voet van dit beleid in aanmerking voor verblijf als cumulatief wordt voldaan aan de nader in deze paragraaf vermelde voorwaarden. Een van die voorwaarden is dat betrokkene zich aantoonbaar heeft gewend tot de vertegenwoordiging van het land of de landen waarvan hij de nationaliteit heeft, dan wel van het land of de landen waar hij als staatloze vreemdeling eerder zijn gewone verblijfplaats had, en/of van andere landen waarvan op basis van het geheel van feiten en omstandigheden kan worden aangenomen dat de vreemdeling aldaar de toegang zal worden verleend.

Blijkens paragraaf C2/8.6 van de Vc 2000, ten tijde van belang, wordt de betrokken vreemdeling vrijgesteld van het vereiste in het bezit te zijn van een geldige mvv, indien hij voldoet aan alle voorwaarden voor verlening van voormelde verblijfsvergunning.

Blijkens paragraaf B1/2.2.1 van de Vc 2000, ten tijde van belang, is er in ieder geval geen sprake van een zeer bijzonder geval als bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 indien de betrokkene slechts asielgerelateerde gronden aanvoert. Daaraan is toegevoegd dat dergelijke gronden alleen in het kader van een asielaanvraag worden beoordeeld.

2.1.3. Voor de omstandigheden die er aan in de weg staan dat hij zich wendt tot de autoriteiten van zijn land van herkomst, heeft de vreemdeling erop gewezen dat hij door Roemenië als vluchteling is erkend. Die

omstandigheden zijn asielgerelateerd. Door te overwegen dat, nu de vreemdeling een erkend vluchteling is, niet van hem kan worden gevergd met het oog op zijn aanvraag om een verblijfsvergunning regulier contact op te nemen met de diplomatieke vertegenwoordiging van zijn land van herkomst, heeft de rechtbank niet onderkend dat de strikte scheiding tussen asiel en regulier die volgt uit de systematiek van de Vw 2000, meebrengt dat de gestelde asielgerelateerde beletselen geen rol kunnen spelen bij de beoordeling van de door de vreemdeling ingediende aanvraag. Die omstandigheden kunnen, zoals de staatssecretaris terecht heeft opgemerkt, aan de orde komen bij een eventuele opvolgende asielaanvraag. Bij de beoordeling van een zodanige aanvraag kan tevens worden betrokken dat de vreemdeling in Roemenië als vluchteling is erkend doch door dat land wegens het verstrijken van de geldigheidsduur van zijn documenten niet wordt teruggenomen.

Nu vaststaat dat de vreemdeling niet heeft voldaan aan voormelde in paragraaf C2/8.3 van de Vc 2000 gestelde voorwaarde, zodat hij niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier omdat hij buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken en de omstandigheden op grond waarvan hij stelt dat van hem niet kan worden verlangd te voldoen aan het mvv-vereiste asielgerelateerd zijn, bestaat, anders dan de rechtbank heeft overwogen, geen grond voor het oordeel dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen aanleiding bestaat hem het ontbreken van een mvv niet tegen te werpen.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, nu uit het vorenoverwogene voortvloeit dat de voorgedragen beroepsgronden geen aanleiding geven tot een ander oordeel, het beroep van de vreemdeling alsnog ongegrond verklaren.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 15 maart 2007 in zaak no. AWB 06/14545;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

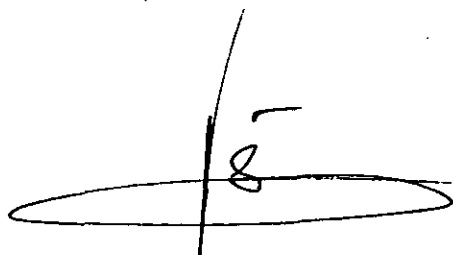
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 september 2007

154-523.

Verzonden: 17 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

KOPPE

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06 / 14545

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Soedanese nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. J.P.H. Thissen, advocaat te 's- Gravenhage,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie-en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.D. Gunster, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 2 juni 2003 heeft eiser een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel 'verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken'. Verweerder heeft bij beschikking van 15 september 2003 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Eiser heeft daartegen op 22 september 2003 bezwaar gemaakt. Bij beschikking van 27 februari 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.3. Bij beroepsschrift van 21 maart 2006 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.5. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 8 maart 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Op 26 oktober 1999 heeft eiser een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. De aanvraag is afgewezen bij besluit van 21 april 2000 vanwege de kennelijke ongegrondheid ervan waarbij is overwogen dat eiser in Roemenië als vluchteling is erkend en dat hij tegen uitzetting naar Soedan is beschermd. Op 2 juni 2003 heeft eiser onderhavige aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingediend met als doel 'verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken; arbeid toegestaan onder specifieke voorwaarden'. Bij beschikking van 15 september 2003 heeft verweerder de aanvraag afgewezen omdat eiser niet in het bezit is van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de vergunning is aangevraagd. Niet is gebleken dat eiser vrijgesteld dient te worden van het mvv-vereiste, mede gelet op de beperking van de door eiser gevraagde verblijfsvergunning. Eiser valt niet onder één van de categorieën vrijgestelde vreemdelingen genoemd in artikel 17, eerste lid, onder a tot en met f, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Evenmin valt eiser onder één der categorieën vrijgestelde vreemdelingen ingevolge artikel 3.71, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Verweerder is van mening dat er geen gronden zijn om ingevolge artikel 3.71, vierde lid Vb 2000 het eerste lid buiten toepassing te laten, voor zover toepassing zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. De stelling dat terugkeer naar het land van herkomst redelijkerwijs niet van eiser kan worden gevergd dient, zoals uitdrukkelijk in paragraaf B1/2.2.1. Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) is neergelegd, voor toepassing van artikel 3.71, vierde lid Vb 2000, binnen een daartoe gestelde termijn met stukken te zijn onderbouwd. Dit is niet gebeurd. Het feit dat eiser niet terug kan keren naar Roemenië, ingevolge een afgewezen Dublinclaim (verstrekken termijn geldigheid documenten), kan niet leiden tot de conclusie dat eiser om die reden in het bezit dient te worden gesteld van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Eiser heeft immers niet voldaan aan het mvv-vereiste en heeft hiertoe ook geen pogingen ondernomen vanwege vermeende negatieve belangstelling voor zijn persoon van de Soedanese autoriteiten. Daar dit een asielgerelateerd argument is, kan dit niet worden betrokken in de beoordeling van de onderhavige reguliere procedure.

2.2. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld hij als politiek vluchteling en erkend asielzoeker niet terug kan keren naar zijn land van herkomst Soedan. In dit kader kan ook niet van hem worden verlangd dat hij met betrekking tot het mvv-vereiste in de huidige procedure contact zou moeten opnemen met de diplomatieke vertegenwoordiging van het land dat hem vervolgt. Niet valt in te zien waarom gedwongen terugkeer niet zou leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Nu eiser ook niet terug kan keren naar Roemenië, hetgeen na onderzoek van de unit facilitering terugkeer is komen vast te staan, is het onbegrijpelijk dat aan eiser niet met toepassing van art. 3.6, eerste lid onder a, Vb 2000, ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd is verleend, bedoeld in art. 14 Vw 2000.

2.3. In het verweerschrift van 23 februari 2007 stelt verweerder zich op het standpunt dat de bestreden beschikking rechtens juist is en op goede gronden is overwogen dat aan eiser het mvv-vereiste is tegengeworpen. Eiser valt niet onder één van de categorieën vreemdelingen die in artikel 17, eerste lid Vw 2000, zijn vrijgesteld van het mvv-vereiste bij de aanvraag van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op grond van artikel 14 eerste lid onder a Vw 2000. Ingevolge artikel 3.71 Vb 2000, vierde lid kan de Minister afwijken van het mvv-vereiste voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een

Zaaknummer: Awb 06 / 14545

blad 3

onbillijkheid van overwegende aard (hardheidsclausule). Deze bevoegdheid is blijkens de wetsgeschiedenis van discretionaire aard en beperkt van omvang nu immers categorieën aanvragers die zijn uitgesloten van het mvv-vereiste nitputtend zijn aangewezen in artikel 17, eerste lid onder a tot en met g Vw 2000. De toepassing van de hardheidsclausule blijft daardoor beperkt tot zeer uitzonderlijke, niet door wet en regelgever voorziene individuele gevallen. Dit blijkt ook uit ABRs 26 juni 2003, 200301866/1, r.o. 2.1.3., JV 2003/357. Eiser beroept zich op de omstandigheid dat hij buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten (artikel 3.4., eerste lid aanhef en onder w, Vb 2000). Eiser voldoet niet aan de voorwaarden die hieraan in hoofdstuk C2/8 Vc cumulatief zijn opgesomd nu hij reeds aan het eerste vereiste, namelijk het zelfstandig proberen zijn vertrek te realiseren, niet heeft voldaan. Eiser heeft in de hoorzitting van 16 februari 2006 te kennen geven dat hij geen enkele poging heeft ondernomen met de Soedanese autoriteiten in contact te komen teneinde zijn vertrek te realiseren. Het door eiser gestelde dat hij als politiek vluchteling van Soedan niet met de Soedanese autoriteiten in contact kan treden smijdt geen hout daar de onderhavige procedure een reguliere procedure is en geen asielprocedure. De asielerelateerde gronden van beroep kunnen derhalve in de procedure niet worden meegewogen. De aangewezen weg voor eiser is derhalve een aanvraag ex artikel 28 Vw 2000. Verweerder is van mening dat het algemene beroep van eiser op de hardheidsclausule niet kan worden gehonoreerd op grond van een zeer bijzonder geval ingevolge hoofdstuk B1/4.1.1. Vc, nu eiser heeft gesteld dat terugkeer naar het land van herkomst redelijkerwijs niet kan worden verlangd en dat hij dit – hoewel mogelijk – niet binnen de daartoe gestelde termijn met stukken heeft onderbouwd.

Beoordeling van het beroep

2.4. De verblijfsvergunning regulier, zoals bedoeld in artikel 14 Vw 2000, kan worden afgewezen op de gronden genoemd in artikel 16, eerste lid Vw 2000. De bijzondere voorwaarden, waaronder een verblijfsvergunning onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel 'verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken' wordt verleend, zijn nader uitgewerkt in hoofdstuk C2/8 Vc 2000.

2.5. Eiser valt niet onder de vrijstellingsgronden van art. 3.71, tweede lid onder a tot en met h Vb 2000. In geding is of verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat eiser evenmin valt onder art. 3.71 lid 4 Vb 2000, waarbij het mvv-vereiste buiten toepassing blijft indien naar het oordeel van de Minister toepassing zou leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (hardheidsclausule).

2.6. De rechtbank is van mening dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het niet voldoen aan het mvv-vereiste aan eiser wordt tegengeworpen. De rechtbank overweegt daartoe het volgende.

2.7. De hardheidsclausule wordt, zoals neergelegd in hoofdstuk B1 / 2.2.1. Vc 2000, slechts toegepast in zeer bijzondere, individuele gevallen. Daarbij dient het beroep op de hardheidsclausule gemotiveerd te zijn en zo mogelijk met bewijsstukken binnen een daartoe gestelde termijn te zijn onderbouwd. Asielgerelateerde gronden leiden niet tot een zeer bijzonder geval.

2.9. Eiser is in Roemenië toegelaten als vluchteling. Uit onderzoek van de unit facilitering terugkeer, gedaan naar aanleiding van de uitspraak van 1 maart 2004 van de

Zaaknummer: Awb 06 / 14545

blad 4

voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, is evenwel vast komen te staan dat eiser niet terug kan keren naar Roemenië. Een verzoek aan Roemenië om eiser op grond van de overeenkomst van Straatsburg aangaande erkende vluchtelingen terug te nemen is afgewezen vanwege de verstreken geldigheidstermijn van de documenten van eiser. In casu is er naar het oordeel van de rechtbank dan ook geen sprake van asielgerelateerde gronden waar een asielaanvraag voor in de rede ligt, maar van een reeds erkende vluchteling, hetgeen door verweerder niet wordt betwist. Niet valt in te zien waarom deze status in een nieuwe, voor eiser belastende procedure opnieuw moet worden aangetoond.

2.10. Eiser stelt dat hij, nu hij niet kan terugkeren naar Roemenië noch naar Soedan, buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten. Verweerder werpt tegen dat eiser niet heeft aangetoond dat hij door de Soedanese autoriteiten niet in bezit kan worden gesteld van een reisdocument en dat hij hiertoe ook geen pogingen heeft ondernomen. Het standpunt dat van eiser als erkend vluchteling niet gevergd kan worden dat hij contact opneemt met de diplomatieke vertegenwoordiging van het land dat hem vervolgt, wordt door verweerder in zijn verweerschrift weerlegd als zijnde een niet onderbouwde stelling. De rechtbank volgt dit standpunt niet. Gelet op het, ook door verweerder, onbetwiste feit dat eiser een erkend vluchteling is in Roemenië en verweerder een aanvraag van eiser om toelating als vluchteling heeft afgewezen, omdat eiser reeds door Roemenië is beschermd tegen uitzetting naar Soedan, kan naar het oordeel van de rechtbank niet van eiser worden gevergd dat hij naar zijn land van herkomst afreist om in het kader van zijn verzoek tot een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken' aan het mvv-vereiste te voldoen. Verweerder heeft derhalve onvoldoende gemotiveerd waarom eiser niet op grond van artikel 3.6, eerste lid onder a Vb 2000 in aanmerking komt voor een ambtshalve te verlenen verblijfsvergunning voor bepaalde tijd bedoeld in artikel 14 Vw 2000.

2.11. Het bestreden besluit dient dan ook te worden vernietigd wegens strijd met het motiveringsbeginsel (artikel 3:46 Awb). Het beroep wordt gegrond verklaard.

2.12. Verweerder wordt veroordeeld in de kosten van de procedure.

Zaaknummer: Awb 06 / 14545

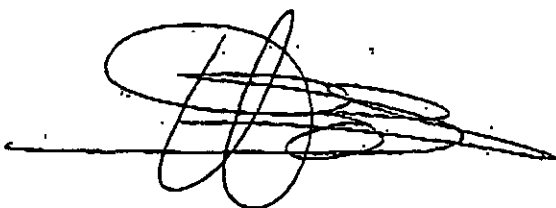
blad 5

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden beschikking van 27 februari 2006;
- bepaalt dat verweerder opnieuw dient te beslissen op het bezwaar van eiser;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-, en bepaalt dat verweerder deze kosten en het griffierecht ad € 114,- aan eiser dient te vergoeden, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden.

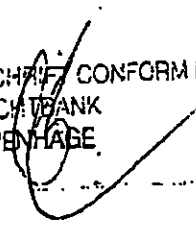
Aldus gegeven door mr. L.W. Janssen en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.H. Bolhuis als griffier op 15 maart 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 21 MRT 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE.

Justice

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 40052, 8004 DB Zwolle

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

Bezoekadres
 Zuiderzeelaan 43-51
 Gebouw LGV
 8017 JV Zwolle
 Telefoon 038 4691485
 Fax 038 460 9152/9153

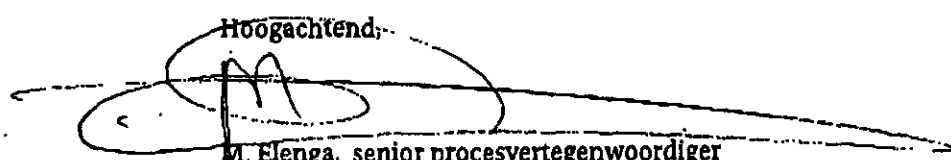
Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	Vestiging Zwolle
Doorkiesnummer(s)	mr. H.M. Pascha
Datum	038 888 6795
Ons kenmerk	18 april 2007
Lhw kenmerk	9910.26.4063
Bijlage(n)	2 (schriftelijke lastgeving, hoger beroepsschrift met productie)
Onderwerp	Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie/

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2390-C	
18 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hierbij ontvangt u het hoger beroepsschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen van 15 maart 2007, verzonden op 21 maart 2007, met kenmerk Awb 06/14545.

Voor zover griffiegeden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

M. Elenga, senior procesvertegenwoordiger

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres Postbus 5600 2200 HV Rijswijk

De Raad van State

Bezoekadres
Dr. H. Collen 341
Rijswijk
Telefoon 070 8703499
Fax 070 3703709

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Oms kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Proces Procesvertegenwoordiging
mr. H.M. Pascha
030 - 860 6795
18 april 2007
9910.26.4036

Schriftelijke lastgeving

Hierbij geef ik mevrouw mr. M. Elenga, senior procesvertegenwoordiger bij het Proces Procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, schriftelijk last om als gemachtigde van de Staatssecretaris van Justitie bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen van 15 maart 2007, op 21 maart 2007 verzonden, met kenmerk Awb 06/14545.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens deze
Het Hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
namens deze
de Directeur van het Proces Procesvertegenwoordiging

M.W. van Gastel

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
18 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: 00:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te Den Haag
appellant,
gemachtigde: mr. M. Elenga
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zitting houdende te Groningen
van 15 maart 2007
met kenmerk Awb 06/14545

Inzake:

met kenmerk 9910.26.4063
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. J.P.H. Thissen, advocaat te 's-Gravenhage

Proces
Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle

Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. H.M. Pascha
038 888 6795

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen van 15 maart 2007, verzonden op 21 maart 2007, met kenmerk Awb 06/14545 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 27 februari 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Op 2 juni 2003 heeft verweerder een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw met als doel "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken" ingediend.

2.2 Bij besluit van 15 september 2003 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.

2.3 Bij besluit van 27 februari 2006 heeft de Staatssecretaris het tegen laatstgenoemd besluit ingediende bezwaar ongegrond verklaard.

2.4 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.6, eerste volzin, op pagina 3 en vervolgens in rechtsoverweging 2.9, laatste twee volzinnen, op pagina 4 en in rechtsoverweging 2.10 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank is van mening dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het niet voldoen aan het mvv-vereiste aan eiser wordt tegengeworpen.(...)"

(...) In casu is er naar het oordeel van de rechtbank dan ook geen sprake van asielgerelateerde gronden waar een asielaanvraag voor in de rede ligt, maar van een reeds erkende vluchteling, hetgeen door verweerder niet wordt betwist. Niet valt in te zien waarom deze status in een nieuwe, voor eiser belastende procedure opnieuw moet worden aangetoond.

(...) De rechtbank volgt dit standpunt niet. Gelet op het, ook door verweerder, onbetwiste feit dat eiser een erkend vluchteling is in Roemenië en verweerder een aanvraag van eiser om toelating als vluchteling heeft afgewezen, omdat eiser reeds door Roemenië is beschermd tegen uitzetting naar Soedan, kan naar het oordeel van de rechtbank niet van eiser worden gevergd dat hij naar zijn land van herkomst afreist om in het kader van zijn verzoek tot een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken' aan het mvv-vereiste te voldoen. Verweerder heeft derhalve onvoldoende gemotiveerd waarom eiser niet op grond van artikel 3.6, eerste lid onder a Vb 2000 in aanmerking komt voor een ambtshalve te verlenen verblijfsvergunning voor bepaalde tijd bedoeld in artikel 14 Vw 2000."

3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden rechtsoverwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.11 en 2.12 op pagina 4 van de

bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

- 4.1** Ter discussie staat of de Staatssecretaris de aanvraag van verweerder om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 onder de beperking als bedoeld in artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder w, Vw, verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten, terecht heeft kunnen afwijzen op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw vanwege de omstandigheid dat verweerder niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf.
- 4.2** Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, Vb wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw, afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf.
- 4.3** Ingevolge het vierde lid kan de Staatssecretaris het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (hierna: de hardheidsclausule).
- 4.4** Uit de geschiedenis van de totstandkoming van de hardheidsclausule (TK 1999-2000, 26 732, nr. 7, p. 108-109) blijkt dat de daarin neergelegde bevoegdheid van de Staatssecretaris bedoeld is als discretionair van aard en beperkt van omvang. Gevallen, waaromtrent is voorzien dat het mvv-vereiste niet zal worden tegengeworpen, zijn bij en krachtens artikel 17, eerste lid, Vw van dat vereiste uitgesloten, zodat toepassing van de hardheidsclausule beperkt kan blijven tot zeer uitzonderlijke gevallen die door wet- en regelgever niet zijn voorzien. In een brief van de Staatssecretaris aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 19 september 1997 (TK 1997-1998, 24 544; nr. 16, blz. 1) is voorts voor de uitoefening van die bevoegdheid als beleidsuitgangspunt gekozen dat een beroep op de hardheidsclausule slechts in zeer uitzonderlijke gevallen wordt gehonoreerd.
- 4.5** Zoals uw Afdeling heeft overwogen ligt het op de weg van de desbetreffende vreemdeling om de aan zijn beroep op de hardheidsclausule ten grondslag liggende individuele feiten en omstandigheden te stellen en aannemelijk te maken.
- Zie:*
- *AbRS, 26 juni 2003, JV 2006/357.*
- 4.6** Verweerder heeft bij de door hem ingediende aanvraag van 2 juni 2003 aangevoerd dat hij behoort te worden vrijgesteld van het mvv-vereiste op grond van voornoemde hardheidsclausule.
- 4.7** Blijkens de met de grief bestreden rechtsoverwegingen miskent de rechtbank, gegeven voornoemd toetsingskader, dat de omstandigheid dat verweerder in Roemenië als vluchteling is erkend er in de onderhavige procedure, gelet op de aard van deze procedure, niet aan in de weg staat dat verweerder terugkeert naar zijn land van herkomst. De rechtbank gaat ten onrechte voorbij aan de strikte scheiding tussen asiel en regulier die uit de systematiek van de Vw volgt.

Zie:

- *AbRS, 26 juni 2006, JV 2006/324;*
- *AbRS, 8 november 2004, JV 2005/21;*
- *AbRS, 28 december 2001, JV 2002/71.*

- 4.8 Het aan de rechtbank voorliggende besluit van 27 februari 2006 dient aldus te worden begrepen dat juist deze strikte scheiding tussen regulier en asiel ertoe heeft geleid de aangevoerde asielgerelateerde gronden buiten de beoordeling te houden. Door te overwegen dat dit besluit onvoldoende gemotiveerd zou zijn heeft de rechtbank dit miskend.
- 4.9 Aan vorenstaande kan worden toegevoegd dat in de uitleg in B1/2.2.1 Vc omtrent toepassing van de hardheidsclausule met zoveel woorden is opgenomen dat asielgerelateerde gronden nimmer tot een geslaagd beroep op de hardheidsclausule kunnen leiden. Dergelijke gronden worden alleen in het kader van een asielaanvraag beoordeeld, aldus dit beleidsonderdeel. Ook uit voornoemde uitspraken van uw Afdeling kan worden herleid dat, indien verweerder zich op asielgerelateerde gronden wenst te beroepen, hij een aanvraag als bedoeld in artikel 28 Vw kan indienen. Hoewel de rechtbank in rechtsoverweging 2.7 terecht naar dit beleid verwijst komt de rechtbank vervolgens ten onrechte en op onjuiste dan wel onbegrijpelijke gronden tot het oordeel dat in deze zaak geen sprake zou zijn van de bedoelde asielgerelateerde gronden. De rechtbank miskent hiermee dat de omstandigheid dat verweerder in Roemenië als vluchteling is erkend wel degelijk asielgerelateerd is in zoverre verweerder daarmee beoogt te stellen dat hij vanwege die erkenning niet naar zijn land van herkomst terug zou kunnen keren.
- 4.10 Ten onrechte heeft de rechtbank in de omstandigheid dat verweerder in Roemenië is erkend als vluchteling en in de omstandigheid dat verweerder reeds eerder een aanvraag als bedoeld in artikel 28 Vw heeft ingediend, welke is afgewezen vanwege de omstandigheid dat verweerder door Roemenië is beschermd tegen uitzetting naar Soedan, aanleiding gezien voornoemde scheiding asiel en regulier in deze zaak niet strikt toe te passen. De rechtbank miskent hiermee dat van verweerder in redelijkheid kan worden verlangd wederom een aanvraag als bedoeld in artikel 28 Vw in te dienen indien hij, zoals hij stelt, hier te lande bescherming wenst.
- 4.11 In dit verband is niet zonder betekenis dat bij een mogelijke opvolgende aanvraag als bedoeld in artikel 28 Vw de Staatssecretaris zal betrekken niet alleen dat verweerder in Roemenië als vluchteling is erkend, maar bovendien dat verweerder niet tot Roemenië zal worden toegelaten in verband waarmee zonodig zal worden beoordeeld welke verblijfsaanspraken verweerder kan ontleen aan de door hem in Soedan ondervonden of te ondervinden problemen. Aldus wordt recht gedaan aan voornoemde strikte scheiding tussen asiel en regulier en dreigt geen schending van Verdragsrechtelijke bepalingen. Onder deze omstandigheden kan, anders dan de rechtbank overweegt, van verweerder worden verlangd wederom een aanvraag als bedoeld in artikel 28 Vw in te dienen.
- 4.12 Tot slot merkt de Staatssecretaris op dat de rechtbank door te overwegen dat de Staatssecretaris onvoldoende heeft gemotiveerd waarom verweerder niet op grond van artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder a, Vb voor een ambtshalve te verlenen verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw in aanmerking komt, miskent dat in deze zaak geen sprake

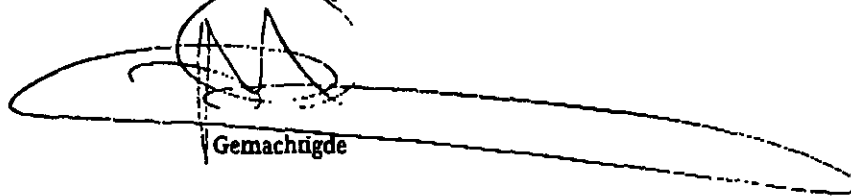
is van een mogelijk *ambtshalve* te verlenen verblijfsvergunning op grond van genoemd artikellid. De rechtbank zou hebben behoren te beoordelen of de Staatssecretaris in het aan de rechtbank voorliggende besluit van 27 februari 2006 op rechtens juiste gronden de *aanvraag* van verweerder om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 onder de beperking als bedoeld in artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder w, Vw, heeft afgewezen. Van een *ambtshalve* beoordeling door de Staatssecretaris zoals door de rechtbank gesteld is in deze zaak geen sprake. Het mvv-vereiste is derhalve terecht tegengeworpen.

4.13 Vorenstaande heeft de rechtbank miskend.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 27 februari 2006 ingestelde beroep.

Zwolle, 18 april 2007

Gemachtigde

mr. M. Elenga, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6489
telefax 038 460 9152/9153